14633
III 9
P

1. Sanguszki i Czarnockiego Informacya z Opozycyą, przeciwko mieszczanom Miasta Czerkassy, oraz Gyldom Żydom Żydowskim i Białokor. - str. 38.

2. Konwent Jasnej Góry Częstochowskiej Zakonu S. Pawła contra Antoni Wybranowski, prob. i przeor i cały Konwent Kanoników Regul. Lateranenskich z Kościołu. - (jako drobiez od 15036 III 5:II 14 als umorzono) Pozwanie str. 70

3. Żwinogrodzkiej Starościny Sołtykowy, Replika na Opozycyą Branickiego z sprawy Klucza Olchowieckiego uczyniona. - str. 20, K. nb. 6.

4. Wenceslawa Karer i Michała Szpanke ex Wyłuszczenie sprawy - przeciwko Janowi Pelz, Kapelanowi i Franciszce z Braunerów tychże Janowi Gantzowi i Janowi Jenaszowi, jubilerowi. - K. nb. 12.

5. Ze strony Jana barona De Brea: Wykład sprawy - przeciwko Felixowi br. De Dillis (względem zapłat prowizyi od Komornego nie zapłaconego na terminach). - str. 10.

6. Memoire Dans l'affaire Du baron De Brea avec le Baron De Dillis, (po polsku i franc.) str. 13.

7. Stroiński Andrzej, Najjaśniejsza Delegacya (= Prośba i Dekret Executionis na generała Soldenhoffie) K. nb. 3.

8. Juliusz i Rapp: Status causae contra Joannem Henricum Dietrichum z Brückem (sprawa spadkowa) K. nb. 13.

9. Z strony Józefa Jerozyckiego: Opozycya przeciwko Piotrowi Blankowi z sprawy o zabranie Blanko wspólnikiem Brodnera do zakupiony od Jer. pieniędzy str. 65 + Summaryusz manifestów i pozwów w tej sprawie poczynionych. - str. 3.

10. Franciszka Reinh. z Falkenhahn, majora Przeciwienie sprawy przeciwko Major. Jerzemu Adamowi z Falkenhahn. - K. nb. 3.

11. Rizy z Platerów Strutyńskiej, Wdowy i innych Strutyńskiego sukcessorów Replika przeciwko Piechowskiemu, Podkom. i Justic z Korzyckich matce. - str. XX.

12. (w tejże sprawie) Status causae. - nb. K. 6

13. Konstanty, Wenceslaw i Stefan Jałowieccy, Status causae. Pozwany Franciszek Michalski. Sprawa względem natury Dóbr Zebrzydowic. - K. nb. 4.

14. w tejże sprawie: Summarium Documentorum (po łacinie) - K. nb. 2.

15. Franc. Gliscena De Hitten, brata jego Jana i siostry Elżbiety De Kostkiel Stan sprawy przeciwko Piotrowi Nizieckiemu Kanclerzakiemu. - str. 14.

16. ½ Protest Wdy Scarbkowskiego przeciw Woj. głowi (Litopis)

14633

16. Jana Henryka Fryd. De Brünken, ~~[illegible]~~ Przełożenie sprawy przeciwko Juliann[illegible] z Roppow Brüncken. (patrz 8.) — K. nlb. [illegible]

17. Z strony Todków starozakonnych Prozba do General. Konfederacyi z tłumaczeniem interesu. (o usunięcie Exekucyi) — str. 18.

18. Salomei z Brzozowskich Sołtykowej Stan sprawy przeciwko Fr. Xaw. Branickiemu, Franc. Wikt. z Woronieckich Jabłonowskiej i sukcessorom Jabłonowskiego. — K. nlb. [illegible]

19. Kazim. Młodeckiego: Stan sprawy kryminalnej — K. nlb. 2.

20. Thelesphorus Billewicz (uti advocatus). Inclytum C. R. Judicium! (W sprawie Cecylii z Wałkanowskich i Filipa Lichockich.) — K. nlb. 6.

21. Blank contra Józef Jerowski (patrz 9.). Porrod sprawy. — K. nlb. 1[illegible]

22. Joanny z Kurowskich Piechowskiej i małż. Status causae contra Rosam De Plater Strutyńska (~~porównaj~~ patrz 11.) — K. nlb. 6.

23. Nestora Kaz. Sapiehy Remanifest na Zaskarżenia Xiężny z hrabiów Cetnerów Sapieżyny żony swej. 1785. — K. nlb. 4.

24. Franc. Xaw. Branickiego Odpowiedź na Stan sprawy Salomei z Brzozowskich Sołtykowej (patrz: 18.) — str. 40

25. Replika z strony sukcessorów Jałowieckich przeciw Franciszkowi Michalskiemu. (patrz [illegible]

26. Rachunek do procesu 4.) — K. 2

Brauner

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS
14033 III

MEMOIRE
DANS L'AFFAIRE
DU BARON DE BREA,
AVEC
M. LE BARON DE DULFUS,

UNUS DEUS, UNA VERITAS.

SPRAWA.

Wielmożny J.X. Ludwik de Lodron, Kanonik Ołomuniecki, a dawniey Warmiński, ktoremu W.J. Pan Dulfus znaczną ſummę był winien, wydał na niego cztery Wexlowe aſſygnacye pod dniem 4. Liſtopada, Ro: 1772. ogolną ſummę 5000. czer: zło: wynoſzące.

Wexle te andoſſowane zoſtały na rzecz J. O. Xcia Jmci Jabłonowſkiego, dziś Kaſztelana Krakowſkiego, ktory, gdy mu zapłacenie ſumm Wexlami zabeſpieczonych przez W. Dulfuſa odmowione zoſtało, zapozwał go do ſądow Kommiſſyi Skarbu Koronnego. Tam zaś W. Dulfus Dekretem dnia 10. Liſtopada Ro: 1773. zapadłym obowiązanym zoſtał do zapłacenia rzeczoney ſummy 5000. czer: zło: na dzień S. Jana Roku 1774. wraz z prowizyą według Prawa (*Nro 1mo.*)

Nieuczynił zadoſyć Dekretowi W. Dulfus, dał na ſobie Publikatę (*Nro. 2.*) na Terminie zapłacenia otrzymać; obietnice iego cierpliwie przyimowane a bezſkuteczne zawſze, pobudziły J. O. Xcia Jmci Jabłonowſkiego do obięcia w Poſſeſſyą pewnych części domu iego; ſrzodkiem Tradycyi dnia 10. Maia Ro: 1775. ſporządzoney. (*Nro. 3.*)

Wielmożny Baron De Brea dnia 21. Września Ro: 1773. przyiął był na ſiebie Plenipotencyą od Sukceſſorow W. J.X. Lodrona, tegoż Roku w Maiu zmarłego. A to dla roztrząśnienia ich pretenſyi do W. Dulfuſa mianych.

Ten liſtem dnia 4. Września Ro: 1774. do nich piſanym zalecił im żeby kogo do Warſzawy przyſłali wraz z Dowodami uſprawiedliwiaiącemi ich pretenſyą

FAIT

Le Comte Louis de Lodron Chanoine d'Ollmütz, & jadis Chanoine de Warmie, ſe trouvant Créancier de Mr. le Baron de Dulſus d'une forte ſomme, tira ſur lui le 4. Novembre 1772, quatre lettres de change pour la ſomme de 5000 duc.

Ces lettres furent endoſſées à S. A. Mgr. Le Prince Jabłonowſki, aujourdhui Caſtellan de Cracovie; ſur le reſus de payement de la part de M. Dulfus, il le fit aſſigner à la Commiſſion du Tréſor: par Décret, ou ſentence du 10. Novembre 1773. (*ſub Nr. 1.*) il y fut condamné au payement deſdits 5000. duc.; payement préſcrit pour la St. Jean 1774. dont les intérêts ont couru à 7. pour $\frac{1}{000}$ d'après la Loy de 1775.

Mr. le Baron Dulſus n'ayant point obtempéré au dit Décret, le Manifeſte (*ſub Nr. 2.*) en fut levé, & ſes promeſſes de payer étant toujours ſans éffet, le Prince Jabłonowſki fut mis en Poſſeſſion d'une partie de ſa Maiſon par acte de Tradition du 10. Mai 1775. (*ſub Nr. 3.*)

Le Baron De Brea, par acte du 21. Septembre 1773. fut chargé de plein pouvoir des héritiers du dit Comte Louis De Lodron, décédé en May de la même année, pour liquider avec M. Dulfus les prétenſions du défunt.

Sur une lettre de celui cy du 4. Septembre 1774. aux dits héritiers, par la quelle il leur diſoit d'envoyer quelqu'un à Varſovie avec les Titres, pour

W. zatym Baron De Brea dnia 15. Czerwca 1775. Ro: posłał Kommissanta swego z Wiednia, końcem dopełnienia Likwidacyi Listownie przez W. Dulfusa pożądaney. Lecz ten Kommissant bawiony obietnicami prożnemi, nic niewskorawszy w Warszawie, ostrzegł W. De Brea o potrzebie iego przyiazdu ktory w Sierpniu 1776. Ru. nastąpił.

Po długich rozmowach, obiaśnieniach, roztrząsaniach, przyszło nakoniec do ułożenia zupełnego a to za wdaniem się J.W. Zamoyskiego dawniey Kanclerza Wielkiego Koronnego, y pośrzednictwem Ur. Nowaczyńskiego Patrona ze strony W. Dulfusa, dnia 20. Grudnia Ro: 1776.

Według rachunkow W. De Brea dług W. Dulfusa wynosił summę czer złot: 9266.

Od tey potrącone zostały summy

1.) 5000. czer. zło. w ktorey J O.X. Jmć Jabłonowski część Domu W. Dulfusa posiadał czer. zło. 5000.

2.) do Wexlu J. W. Piaskowskiego przez W. Dulfusa oddanego czer. zło. 1200. } 6200.

Atak winien był ieszcze 3066.

W. Dulfus utrzymywał przeciwnie iż po odtrąceniu summ rzeczonych, nie iest winien iak czer. zło. 1444. Lecz nakoniec przystały strony obiedwie na kwotę 1703. czer. zło. ktorą W. Dulfus zapłacić obowiązał się.

Sposobem następuiącym

Gotowemi pieniędzmi czer. zło. 303.
Wexlami swemi 1400. } 1703.

Ugoda ta ostateczna daie się widzieć z pisma, ktore przy bytności J. W. Zamoyskiego ułożone pod dniem 20. Grudnia 1776. tak z strony W. De Brea iako y W. Dulfusa, podpisane zostało, (*Nro. 4.*) Treść iego zabeśpiecza W. De Brea, ktoremu J. O. Xżę Jmć Jabłonowski Praw swych, srzodkiem Urzędowey Cessyi dnia 19. Listopada, 1776. Ro: (*Nro. 5.*) w Xięgach Grodzkich Starościńskich Warszawskich zaszły, ustąpił tak summę 5000 czer. zło, Possessyą części Domu pod Tradycyą podeszłych, iako y zapłacenie umowioney summy 1703. czer. zło.

les liquider; le B. De Brea fit partir de Vienne, le 15 Juin 1775 un Commis pour procéder à cette liquidation : ce Commis fut amusé par des promesses toujours sans effet, & le Baron De Brea se détermina à s'y rendre lui même en Août 1776.

Après bien des conférences, d'éclaircissements, tout fut terminé par la médiation de S. E. Mr. le Comte Zamoyski, avec l'intervention de M. Nowaczyński Avocat de Mr. Dulfus le 20. Décembre de la dite année 1776.

La Dette de celui-cy se montoit suivant le Baron De Brea, à duc. 9266.

Il en fut déduit.

Les duc: 5000. pour lesquels le Prince Jabłonowski étoit en Possession de la maison, cy duc: 5000.

& pour une Lettre de change de M. Piaskowski remise par M. Dulfus le 10. dudit mois y. 1200. } 6200.

Il redevoit encore. duc. 3066.

Mr. le B. Dulfus prétendoit au contraire ne devoir après les dites déductions que, duc. 1444.

Enfin il fut convenu que le reste de cette liquidation seroit de duc. 1703. que Mr. Dulfus s'obligeroit de payer.

Sçavoir.

En argent compt. duc. 303.
En ses propres lettres de change. 1400. } 1703

Cet accord définitif est constaté par une note qui en fut faite chez Mr. le Comte Zamoyski, le même jour 20 Décembre (*sub Nro. 4.*) signé par le B. De Brea & par M. le B. Dulfus, portant que le B. De Brea qui par acte passé au Grod le 16. Novembre (*sub Nro. 5.*) se trouvoit cessionnaire des droits du Prince Jabłonowski, resteroit en Possession de la Maison & que Mr. Dulfus lui payeroit les duc. 1703. convenus, comme cy dessus.

Dopełnił W. Dulfus obowiązkow ugody względem ſummy 1703. czer. zło. daiąc W. De Brea, Wexle ſwoie pod dniem 24. Mieſiąca Grudnia,

Przyrzekł nadto piſmem dnia tegoż ſporządzonym że w czaſie 6. Mieſięcy okaże dowod zapłacenia ſummy 400. czer. zło. ktorą (iak mowił) W. niegdy J.X. Lodronowi za Rok Penſyi wyliczył; y że w przypadku nieokazania kwitu tego, ſummę rzeczoną ukazicielowi piſma ſwego zapłaci, (*Nro. 6.*) Drugim piſmem podobnież oświadczył W. Dulfus nadgrodzić W. De Brea połowę Prowizyi ſobie winney, od ſummy, ktorą mu J.W. Cetner Woiewada Bełſki iako Gwarant czyli zaręczyciel względem obowiązkow przez niego przyięty miał mu zapłacić. Uſtąpienie połowy tey Prowizyi naſtąpiło z przyczyny iż W. Dulfus żadnego Procentu od kapitału zaległey penſyi dla W.J.X. Lodrona W. De Brea niedał (*Nro. 7.*)

Ten z ſtrony ſwoiey iako Ceſſyonaryuſz J. O. Xcia Jmci Jabłonowſkiego puścił W. Dulfuſowi mięſzkania ſzrodkiem Tradycyi poſiadane, Kontraktem Arędownym na Rok ieden, a to za ſummę 250. czer. zło. (*Nro. 8.*) z tym iednak warunkiem aby wynaięcie to bynaymniey nie uwłaczało Prawom nabytym od W. De Brea, a na Dekrecie Sądu Kommiſſyi Skarbowey zaſadzonym. Oddawſzy zaś W. Dulfuſowi wſzyſtkie Papiery ktore miał iako Plenipotent Sukceſſorow W. X. Lodrona, dał mu oraz kwit zupełny y oſtateczny (*Nro. 9.*) wyraziwſzy w nim, że wſzyſtkie Papiery a nawet Plenipotencya od Sukceſſorow W.X. Lodrona oddane mu zoſtały; co ſię ſtało za poprzedzaiącym onych przeyrzeniem przez Ur. Nowaczyńſkiego.

Lecz żądał Ur. Dulfus Urzędowego kwitu, tego gdy ſłuſzność odmawiać nieradziła, W. De Brea wraz z Ur. Nowaczyńſkim ułożyli iego oſnowę; udał ſię W. De Brea do Grodu podpiſał ſię w Aktach, gdyż Kancelarya naciſkiem Interreſſow w Wilią Bożego Narodzenia zatrudniona zapiſanie nieodwłoczne kwitu odmowiła. (*Nro. 10.*)

Te ſą okoliczności Cechą czyſtey prawdy naznaczone, dowodami powyżey wzmiankowanemi niezawodnie poparte, te zaſzły między W. Dulfuſem

D'après cette convention Mr. le B. Dulfus s'acquita des dits duc. 1703. en donnant ſes lettres de change le 24. du dit mois de Décembre.

Il s'engagea par ſa Déclaration du même jour (*ſub Nro. 6.*) de raporter dans ſix mois la preuve d'un payement de duc. 400. qu'il diſoit avoir fait au défunt Comte Louis De Lodron pour une année de la penſion à laquelle il s'étoit obligé, & à défaut de cette preuve, payer les dits duc. 400. au porteur de ſon engagement.

Il donna également ſa déclaration (*ſub Nro. 7.*) de bonifier au B. De Brea la moitié des intérêts qu'il retireroit de M. le Palatin de Bełſk comme garant des engagemens pris par lui Baron De Dulfus, attendu que relativement à l'objet de la penſion il n'avoit bonifié aucun intérêt.

Par contre, le Baron De Brea comme Ceſſionnaire du Prince Jabłonowſki, lui paſſa le Bail de la Maiſon (*ſub Nro. 8*) ſuivant l'acte de Tradition du 10. May 1775. pour une année, moyenant duc. 250. ſans préjudice des droits acquis en vertu de la ſentence, ou Décret de la Commiſſion du Tréſor du 10 Novembre 1773. qui alloue les intérêts à 7 $\frac{1}{000}$.

Et comme fondé du pouvoir des héritiers du Défunt Comte De Lodron, après avoir rendu à Mr. Dulfus tous les titres quelconques dont il étoit por-

a W. De Brea ktory nigdy nieprzesłał nayuczciwszemi srzodkami postępować sobie z swoim dłużnikiem, a od ktorego do tych czas nie doznaie procz niewdzięczności y kłopotu przez pienią, ktorey dać przyzwoitego nazwiska nie pozwala sobie.

Przy wyieździe swoim z Warszawy dnia 3. Stycznia 1777. Ro: W. Baron De Brea zostawił kwity iakoby z wypłaconey za komorne przez W Dulfusa summy za Rok, lecz widząc go niepilnym w płaceniu rzeczoney summy, chciał rozerwania Kontraktu, coby nastąpiło zapewne, gdyby prozby Syna W. Dulfusa w Wiedniu pod owczas będącego niewyiednały mu u W. De Brea przedłużenia Kontraktu na Rok drugi, pod temiż samemi kondycyami. Mimo tey powolności W. De Brea, mimo prozb, napomnień, nalegań, względem zaspokoienia Komornego, W. Dulfus przyrzekał zawsze, a zawsze bez dotrzymania obietnic swoich. Sprzykrzyła się nakoniec W. De Brea przez 6. lat utrzymywana powolność, kwota komornego wzmogła się wraz z boiaźnią nie doczekania się zapłaty, musiał zapozwać W. Dulfusa do Sądow Marszałkowskich Koronnych Urzędu Regentowskiego.

Ktożby uwierzył że sprawa tak iasna, żądania tak sprawiedliwe, Sprawa o komorne, nayprędszego, nayściśleyszego rozsądzenia, z natury swey wymagaiąca, w Sądzie Marszałkowskim Koronnym z pilnego wyrządzania sprawiedliwości wsławionym, sadząca się przez 18. przeszło Miesięcy rozlicznemi wybiegami decyzyi ostateczney niemiała wten czas nawet, gdy pozwany dłużnik wyznawał, (co świadczą osnowy Dekretow Sądu Marszałkowskiego Koronnego) że y summę 5000. czer. zło: iest winien, y komorne Kontraktem dla Powoda zabeśpieczone.

Cokolwiek naywyćwiczeńsza pienia wymyślić może, było użyte dla pozyskania czasu, usposobienia się w nowe wykręty y uniknienia sprawiedliwości. Tym to końcem y Pozew do Sądu J.O. Kommissyi Skarbu Koronnego wydany został, ktorym W. Dulfus wybranie rożnemi czasy summy Kapitalney

5000.

teur, il lui donna une quittance générale & finale de tout, (*sub Nr. 9.*) portant que les Titres lui avoient été rendus, même la procuration des héritiers; Mr. Nowaczyński son Avocat en fit la vérification.

Mr. le B. Dulfus désirant que cette quittance fut passée au Grod, Mr. Nowaczyński la minuta; le B. De Brea se rendit au dit Grod avec lui & signa sur un Registre qu'on lui présenta, (*sub Nro 10.*) en disant qu'on l'y transcriroit à loisir, puisque étant la veille de Noël, on y étoit trop occupé.

Tels sont les faits véridiques, constatés & amplement prouvés par les piéces relatées ci-dessus, qui se sont passés entre Mr. le Baron de Dulfus & le Baron De Brea, lequel n'a jamais cessé d'avoir les procédés les plus honnêtes vis-à-vis son débiteur, dont il se voit payé d'ingratitude, & vexé par des chicanes, qu'il ne se permet pas de caractériser.

Le B. De Brea partit de Varsovie le 3. Janvier 1777. il y laissa les quittances du Loyer de la maison louée à Mr. le Baron Dulfus pour un an & pour duc. 250. inexact à les payer, le Baron De Brea vouloit l'en dépossèder; mais à la prière de son fils, pour lors à Vienne, il lui en laissa la jouissance aux mêmes conditions du Bail passé pour un an: ce Locataire, solicité sans cesse à en payer les loyers, promettoit toujours sans jamais tenir ses promesses; tellement que le B. De Brea, fatigué d'attendre depuis sept ans des loyers qui s'accumuloient, s'est vu forcé à le faire assigner au Maréchalat.

Croiroit- on, que pour un objet si simple si juste, s'agissant de Loyers, le B. De Brea a été tracassé pendant plus de 20. Mois par-devant un Tribunal aussi expéditif que celui du Maréchal; tandis que le débiteur y convenoit devoir le capital de duc. 5000. & la somme qu'on lui demandoit pour les loyers?

5000. czer. zło. zadaie W. De Brea; ten to Pozew składaiąc w Sądzie Marszałkowskim Koronnym Urzędu Regentowskiego żądał zawieszenia rozsądku Sprawy o komorne, twierdząc, iż gdy summę kapitalną upłacił, w ktorey część Domu iego trzyma W. De Brea, do płacenia komornego obowiązanym być niemoże, chyba w przypadku nieokazania w Sądzie J.O. Kommissyi Skarbu Koronnego iż summa 5000. czer. zło: całkowicie W. De Brea nie należy. Wybieg ten pozyskał wprawdzie W. Dulfusowi pomyślną Decyzyą w Sądzie Marszałkowskim Koronnym Urzędu Regentowskiego, lecz sąd Naywyższey Instancyi Marszałkowskiey Koronney sprawiedliwym Dekretem dnia 14. Lutego w Roku bieżącym 1783. (*Nro. 12.*) zapadłym, uciął głowę hydrze pieniactwa, gdy tak zapłacenie Komornego, iako y wyprowadzenie się z mieszkań nakazał.

Lecz Pozew ze strony W. Dulfusa, lubo płonnie na podeyście Sądu, wydany y nieuchylonym iest do tych czas, y niebyłby nim długo, gdyby się W. De Brea sam o rozsądzenie Sprawy nim do Sądu Kommissyi Skarbu Koronnego wprowadzony niestarał.

Jako zaś procz wzaiemnego zapozwania o niesłuszną Wexę, potrzebą iest W. De Brea rozprawić się z W. Dulfusem względem trzech żądań w Sądzie Kommissyi Skarbu Koronnego usprawiedliwionemi być maiących, osądził za rzecz przyzwoitą podnieść rekonwencyonalne Powodztwo, o ktorym y dalsza pisma tego osnowa y propozycya Pozwu uwiadomić może.

Żądanie W. Dulfusa, żądanie obrachunku z wypłaconey iakoby summy kapitalney 5000. czer. zło. na marnym cieniu słuszności zagruntowane, nie iest. W. De Brea iako Cessyonaryusza JO. Xcia Jabłonowskiego żadney kalkulacyi W. Dulfusowi zdawać niemoże, gdy ten mu na summę Kapitalną nic nie zaliczył, gdy owszem miasto okazania kwitami naymnieyszego opłacenia, Listami Ręki swoiey y ustnym przyznaniem w Sądzie Marszałkowskim Koronnym, co świadczą Dekreta, pokilka razy

Mais son but n'étant que d'alonger la courroye, reculer une condamnation & gagner du tems, tout ce que la chicane la plus odieuse a pu inventer y a été mis en usage, jusques à celle de faire assigner le B. De Brea à la Commission du Trésor, pour y régler ses Comptes avec lui & cela pour argumenter au Maréchalat & faire un cahos de l'affaire la plus simple.

Décret interlocutoire (*sub Nro. 11*) appel de ce Décret, déclinaison de Jurisdiction &c. Enfin Mgr. le Grand Maréchal par sa sentence définitive du 14 Février 1783. (*sub Nro. 12.*) a tranché la tête à cette hydre, en ordonnant que Mr. le B. Dulfus seroit condamné à payer les loyers & à évacuer la Maison; & par Décret du 1. Avril, (*sub Nro. 13.*) le prononcé du Juge Suprême a été suivi.

Mais l'assignation, frustratoire & odieuse de Mr. le B. De Dulfus à la Commission du Trésor, subsiste toujours & subsisteroit longtems si le B. De Brea ne sollicitoit lui même une décision sur icelle.

Comme il a encore trois objets à régler avec Mr. le B. Dulfus de la Compétence de la Commission du Trésor, il l'y a fait assigner pour joindre les prétentions respectives.

Celles de M. le B. Dulfus, que le B. De Brea y vienne régler ses comptes avec lui, n'a ni queue, ni tête, car le B. De Brea comme Cessionnaire du Prince Jablonowski, quant à la Maison, n'a aucun compte à regler avec Mr. le B. Dulfus, qui bien loin de prouver d'avoir rien payé sur le capital de duc. 5000. il convient qu'il les doit.

oświadczył, że y ſummę 5000. czer. zło. y procent od niey ieſt winien W. De Brea. (*Nro. 11.*)

Tym zaś mniey od niego żądać może kalkulacyi iako od umocowanego niegdy Plenipotenta, Sukceſſorow W. Lodrona, gdyż ta dawniey zupełnie zakończoną zoſtała; a W. De Brea ſprawiwſzy ſię według obowiązkow Plenipotencyi oddał pod dniem 24. Grudnia 1776. Roku W. Dulfuſowi wſzyſtkie Dokumenta onego tyczące ſię, zeznał na rzecz iego imieniem wſpomnionych Sukceſſorow kwit generalny a nawet oddał Plenipotencyą ſobie ſłużącą.

Podług więc tych okoliczności na ktorych odparcie ſłowa zgodnego z prawdą W. Dulfus przywieść nie może, rzeczą ieſt iawną że Pozew iego do ſądu J.O. Kommiſſyi Skarbu Koronnego wydany nic mu pozyſkać niemoże, bo zawiera w ſobie propozycyą płonną, zawodną, podſtępną, a ſzczegulnie dla zakłocenia iaſney Sprawy, o komorne w Sądzie Marſzałkowſkim Koronnym będącey, wymyśloną; y przewłoki czaſu zapłacenia długu winnego.

Nie tego gatunku ſą żądania W. De Brea, zaſadzone na dowodach im właściwych, y długo wzywaną ſprawiedliwością poparte.

Pierwſzym żądaniem Ur. De Brea ieſt iżby mu Prowizya od 5000. czer. zło. w proporcyi 7. od ſta przyſądzoną była, ile po uchybionym Terminie zapłacenia Dekretem J. O. Kommiſſyi Skarbowey Koronney oznaczonym, Prowizya ta przypada za Rok każdy dla W. De Brea w Kwocie 350. czer. zło. Lecz że W. Dulfus w komornym 250. czer. zło. opłacać powinien, zatym 100. czer. zło. na dopełnienie kwoty 350. czer. zło. doliczaiąc, wynika ſumma dla W. De Brea procz komornego za lat 7. czer. złotych. - - - 700.

Drugie żądanie iego zaſadza ſię na piſmie W. Dulfuſa dnia 24. Grudnia Ro: 1776. datowanym, w ktorym obowiązał ſię w przeciągu 6. Mieſięcy oddać W. De Brea kwit od Sukceſſorow W. Lodrona wypłaconey roczney penſyi w kwocie 400. czer. zło.

Il en a encore moins à régler comme fondé jadis de pouvoir des héritiers du Déſunt Comte de Lodron: car, *functus fuit officio ſuo*, dès le 24. Décembre 1776. qu'il remit à Mr. le B. Dulfus tous les Titres qui le concernoient; qu'il lui donna, en la dite qualité ſa quittance générale & finale (*ſub Nro. 9.*) accompagnée du même plein pouvoir dont il étoit Porteur; ainſi l'aſſignation de M. le B. Dulfus tombe d'elle même, il doit être débouté de ſa Demande captieuſe & illuſoire, hazardée, pour brouiller les cartes au Maréchalat & y gagner du temps; il doit de plus être condamné à des domages & intérêts, même à une ameande, comme ayant voulu & voulant vexer injuſtement le Baron De Brea, & le conſtituer en frais, l'ayant forcé par ſes chicanes à ſe rendre en perſonne à Varſovie, où il ſe morfond depuis ſept mois.

Il n'en eſt pas de même des prétentions du Baron de Brea, fondées ſur des titres légitimes, appuyées par la juſtice qu'il reclame.

Trois objets forment ces Prétentions.

Le premier eſt la différence qui ſe trouve entre les intérêts adjugés au Prince Jabłonowſki, ſur le Capital de duc. 5000. à 7. pour $\frac{1}{000}$ qui forment annuellement duc. 350. Mr. le B. Dulfus ne payant par raiſon de loyers de la maiſon que duc. 250, il doit duc. 100. de plus par an & pour 7 ans, cy duc. 700.

Le deuxième eſt ſur la déclaration de Mr. le B. Dulfus du 24. Xbre 1776. (*ſub Nro. 6.*) par laquelle il s'engage de rapporter dans 6 mois la preuve du payement de duc. 400. que le B. De Brea lui avoit bonifié ſur ſa parole, & à dé-

Tranſport, duc. 700

a w przypadku nie oddania na czas oznaczony, ſumme 400. czer. zło. ukazicielowi piſma ſwego zapłacić. Jakoż ta kwota roczney penſyi dla tego w obrachunek między W. De Brea a W. Dulfuſem nieweſzła, iż ten śmiele twierdził że ią W. niegdy X. Lodronowi zapłacił; co gdy ſię nieſtało winien ieſt zapłacić według piſma ſwoiego

kwotę czer. zło. 400.
od tych Prowizyi od Ro: 1776. } 596.
za lat 7. czer. zło. 196.

Trzecie żądanie W. De Brea ieſt względem połowy Prowizyi od J. W. Wdy. Bełſkiego W. Dulfuſowi przypadaiącey w kwocie 1680 według tegoż obrachunku W. De Brea oddanego w Ro: 1776. (*Nro. 14.*) Tey to kwoty połowę piſmem ſwym dnia 24. Grudnia Ro. tegoż danym W. Dulfus W. De Brea zapłacić obowiązał ſię y ieſt winien czer. zło. - - - - 840.

A tak cała pretenſya W. Powoda ſkłada ſummę ogulną czer. zło. - - - - 2136.

Pierwſze żądanie względem zapłacenia ſummy 700. czer. zło. zaſadza ſię nayprzod na Prawie 1775. Ro: ktore po uchybionym terminie zapłacenia w kwocie 7. od ſta prowizyą uſtanowiło, zaſadza ſię powtore na oſnowie Kontraktu, Arendownego, między W. De Brea, a W. Dulfuſem, dnia 24. Grudnia 1776. Ro: zawartym; ktorym ten pod tym warunkiem za ſummę 250. czer. zło. mięſzkania tradycyą zaięte miał ſobie wypuſzczone, ,, iż tak ſzczupłe umiar-
,, kowanie kwoty komornego, bynay-
,, mniey uwłaczać nie ma Prawom W.
,, De Brea od J. O. Xcia Jabłonowſkie-
,, go nabytym,,

Drugie żądanie W. De Brea, względem ſummy 400. czer. zło. zaſadza ſię na Piſmie iego powyżey wzmiankowanym.

Tranſport 700
faut de cette preuve de payer les dits duc. 400. au Porteur de ſa dite Déclaration; la quelle preuve n'ayant pas été adminiſtrée il doit la dite ſomme cy. duc. 400
& les intérêts depuis 1776. montant à 196 } 596

Le 3e. eſt la moitié des intérêts qui devoient être payés par Mr. le Palatin De Bełſk, & que Mr. le B. Dulfus, par ſon compte remis au B. De Brea le 16. Novembre 1776. (*ſub Nro. 14.*) fait monter à duc. 1680. ainſi la moitié que, par ſa Déclaration du 24. Décembre 1776. (*ſub Nro. 7.*) il s'eſt engagé de bonifier au B. De Brea ſeroit de cy 840

faiſant enſemble. duc. 2136.

La juſtice du premier objet de duc. 700. eſt fondé ſur le Décret de la Commiſſion du Tréſor du 10 Novembre 1773 (*ſub Nro. 1.*) qui alloue la Proviſion à 7. pour $\frac{1}{000}$ & ſur le Bail de la Maiſon louée le 24. Décembre 1776. à Mr. le B. Dulfus pour duc. 250. conſentis par pure complaiſance, cependant avec cette clauſe expreſſe ſtipulée dans le Bail, *Sans que ce conſentement puiſſe nuire, ni préjudicier en rien aux Droits acquis par le Prince Jabłonowſki, & à moi tranſmis en vertu des actes ci deſſus.*

La Juſtice du 2.e objet eſt fondée ſur la propre Déclaration en due forme de Mr. le B. Dulfus, qui ſe ſoumet par icelle à la Juriſdiction de la Commiſſion du Tréſor, & s'oblige de rembourſer les duc. 400. y mentionnés faute de rapporter dans ſix mois la preuve du payement qu'il diſoit en avoir fait.

Trzecie nakoniec uſprawiedliwione ieſt piſmem W. Dulfuſa y obrachunkiem o ktorych podobnież wyżey ſię rzekło, a iaśniey ieſzcze z naſtępuiących okoliczności wyłuſzczone być może.

Wielmożny Dulfus zeznał był Plenipotencyą przed Xięgami Grodu Warſzawſkiego na Oſobę W. De Brea do czynienia tak z J.W. Woiewodą Bełſkim iako y z J.W. Piotrem Potockim pod dniem 19. Liſtopada w 1776. Ro:

Zgodnie z wolą W. Dulfuſa W. Baron De Brea ſubſtytuował J. O. Xcia Jabłonowſkiego teraz Kaſztelana Krakowſkiego, a po zupełnie ſkończonym 1776. Ro: z W. Dulfuſem obrachunku dał mu Rewers (*Nro. 15.*) z Plenipotencyi z oświadczeniem naſtępuiącym w ſłowach: = Zeznaię ,, iż ieżeli J. O. Xżę Jabłonowſki od J.W. Cetnera odbierze ,, ſummę Kapitalną wraz z Prowizyą ,, W. Dulfuſowi należącą, tedy ia temuż W. Dulfuſowi, tak względem ,, ſummy Kapitalney iako y połowy ,, Prowizyi ſprawić ſię powinien będę. ,, Podobnież gdyby J. W. Piotr Potocki Kapitał lub Prowizyą winną zapłacił. Jeśliby zaś ci J. W. Dłużnicy ,, w przeciagu Roku przyſzłego 1777. ,, długow ſwych niezapłacili, więc ia z ,, powodu tey Plenipotencyi nic W. ,, Dulfuſowi niebędę winien.

Według tego Rewerſu W. De Brea W. Dulfus dał mu ſwoy inny pod dniem 24. Mieſiąca Grudnia 1776. w ſłowach =

,, Gdy W. Baron De Brea według przy- ,, ięteу Plenipotencyi przyrzekł mi z ,, tego ſprawić ſię co od J.W. Woiewo- ,, dy Bełſkiego odbierze, oświadczam ,, iż połowę Prowizyi od tegoż J. W. ,, Woiewody zapłaconą mi być maiącą ,, bonifikować mu będę.

Przyczyną przyrzeczenia tego nieco innego było iak iż W. Dulfus Prowizyi

La Juſtice du 3e. objet eſt fondée ſur l'autre Déclaration (*ſub Nro. 7.*) de Mr. le B. Dulfus du même jour très mémorable, 24. Décembre 1776. (parceque tout fut fini avec lui, quand à la liquidation des comptes) par laquelle Déclaration, il s'engage de bonnifier au B. De Brea la moitié des intérêts qu'on pourroit retirer de Mr. le Palatin de Bełſk, & ſur ſon propre compte du 16. Novembre 1776 (*ſub Nro. 14.*) par lequel il fait monter les intérêts à duc. 1680.

Mr. le B. Dulfus, par acte paſſé au Grod le 19. Novembre 1776, avoit muni de ſon plein pouvoir le B. De Brea pour agir contre Mr. le Palatin de Bełſk, Comte Cettner, & Mr. Pierre Potocki.

De l'aveu de Mr. Dulfus, par acte du même jour le B. De Brea ſubſtitua au dit plein pouvoir, le Prince Jabłonowſki, & le 23. Décembre de la même année 1776. après que tout fut liquidé & arrangé entre eux, le B. De Brea donna, ſur le dit plein pouvoir, à Mr. Dulfus un Revers (*ſub Nro. 15,*) qui comprend ces expreſſions.

" Je déclare que ſur ce que le Prince ,, Jabłonowſki pourroit recevoir de M. ,, le Comte Cettner, je ferai raiſon à ,, M. le B. Dulfus de la ſomme Capi- ,, tale & de la moitié des intérêts, qu'on ,, pourra en retirer; de lui faire égale- ,, ment raiſon de la totalité de ce qui ,, pourra être payé encapital & intérêts ,, de Mr. Pierre Potocki, & en cas que ,, les dits Débiteurs ne payaſſent pas ,, dans les courant de l'année prochai- ,, ne 1777. Je ne ſerai tenu à rien vis- ,, à-vis Mr. le B. Dulfus en vertu de ,, ſon dit plein pouvoir.

C'eſt d'après ce revers, que Mr. le B. Dulfus donna le 24. du mois de Décembre ſa Déclaration (*ſub Nro. 7*) conçue en ces Termes.

" Mr. le B. De Brea devant me fai- ,, re raiſon de ce qu'il recevra en ver- ,, tu de mon plein pouvoir de M. le Pa- ,, latin de Bełſk, je lui bonifierai la ,, moitié des intérêts qui pourront être ,, payés par le dit Palatin de Bełſk.

Cet accord eut ſa ſource en ce que Mr. le B. Dulfus n'avoit bonifié aucun

intérêt

zyi, ktorey od J.W. Woiewody Bełſkiego iako ſwego wyręczyciela względem penſyi W. niegdy Lodronowi winney dopominał, W. De Brea nie był zapłacił.

Odległa penſyi prowizya cała przyznana a nie zapłacona, W. De Brea należała; według umowy iednak dobrocią W. De Brea umiarkowaney, a przez ktorą połowę Prowizyi W. Dulfuſowi odſtąpił, druga połowa nie wątpliwie mu należy. Wſzakże to w czaſie iuż upływaiącego Roku, w ktorym W. De Brea na mocy Plenipotencyi przeciwko J.W. Woiewodzie Bełſkiemu, miał czynić, piſał do W. Dulfuſa podczas bytności tegoż J.W. Woiewody w Wiedniu, żądaiąc Extraktu Plenipotencyi, co iednak odpowiedział mu W. Dulfus przez Syna ſwego, o tym z liſtu iego pod dniem 12 Liſtopada 1777. uwiadomić ſię można (*Nro. 16.*) = żądaſz W. Pan Extraktu Plenipotencyi, niepoſłemy iey, bo ta na nic mu ſię nieprzyda, gdy Rok 19. tego Mieſiąca ſię kończy. Oyciec moy poſyła nową Plenipotencyą J. Panu Ryggierowi z mocą odebrania od J. W. Woiewody Bełſkiego ſumm pretendowanych, y zakwitowania onego. Ma zlecenie oddania W. Panu co odbierze. Moy Oyciec, ktory naypokorniey W. Panu kłania, upraſza go abyś czynność J. Pana Ryggiera w tym intereſſie popierać raczył.

Te okoliczności wſparte dowodami wyżey przytoczonemi okazuią, że W. Dulfus dług połowu Prowizyi, przyznany, piſmamiſ wemi zabeſpieczony, wrocić powinien w kwocie według iegoż właſnego porachunku czer. zło. 840.

Jakoż każda okoliczność z tych, ktore iſtotę Sprawy W. De Brea ſkładaią, na niezawodnych y oczywiſtych dowodach ieſt zaſadzona. To zaś pewną W. De Brea czyni nadzieię iż bezſtronny a ſprawiedliwy ſąd J. O. Kommiſſyi Skarbu Koronnego założy tamę wybiegom wymiar ſprawiedliwości odwlekaiącym, y niedozwoli aby cudzoziemiec z uſzkodzeniem ſwych intereſſow dla tey Sprawy y czas ſwoy tracił y ſwoy maiątek wyniſzczał.

intérêt de ceux qu'il prétendoit de M. le Palatin de Belſk comme garant de la Penſion de laquelle émanoient les dits intérêts, & il fut convenu que le B. De Brea lui en cédoit la moitié, & que l'autre moitié ſeroit pour lui.

L'année ſtipulée, pendant laquelle le B. De Brea devoit agir en vertu du dit plein pouvoir, allant à écheoir, & Mr. le Palatin de Belſk ſe trouvant préciſément à Vienne, le dit B. De Brea pour obliger M. le B. Dulfus, redemanda un autre plein pouvoir; ſon fils, par ſa lettre du 12 Novembre 1777. (*ſub Nro. 16.*) s'explique à cet égard en ces termes.

" Vous ſouhaités, Mr. le Baron d'avoir un double du plein pouvoir paſſé au Grod le 19. Novembre 1776; mais comme ce pouvoir ne ſert plus à rien, parceque l'année va finir le 19. de ce mois, mon père envoye à Mr. De Riègger un nouveau plein pouvoir de recevoir du Palatin de Belſk la prétention, & de la quittancer, mais auſſitôt qu'il aura touché, il a l'ordre de vous le remettre: mon Père, qui à l'honneur de vous préſenter ſes très humbles reſpects vous prie de vouloir appuyer Mr. De Riegger dans cette affaire.

D'après ces faits il eſt inconteſtable, que Mr. le Baron Dulfus, devant la moitié des dits intérêts, ſuivant l'accord conſtaté par les deux Déclarations cy-deſſus, il doit être condamné au payement de cette moitié, ſe montant ſuivant ſon propre compte du 16. Novembre 1776. à duc. 840.

Il s'agit donc de faits prouvés, qui ne ſont ni ne ſauroient etre conteſtés auſſi le B. De Brea eſpère toute juſtice des membres éclairés de la Reſpectable & toujours impartiale Commiſſion du Tréſor, laquelle ne permettra ſûrement pas qu'un étranger ſe morfonde ici en yeſſuyant des chicanes odieuſes.

Przywiodł iuż W. De Brea W. Dulfuſa do przyznania w Sądzie Marſzałkowſkim Koronnym, że mu y Kapitał 5000. czer. zło. y Prowizyą ieſt winien, lecz coż mowi ieſzcze W. Dulfus? oto iż papiery oryginalne, czyli dowody, ktore W. De Brea ſłużyły za Prawo do pozyſkania ſummy 5000. czer. zło. niezoſtały mu oddane. o tym zaś podobało mu ſię zapomnieć że w kwicie ręcznym od W. De Brea odebranym oczywiście ieſt wyrażono, iże wſzyſtkie Dokumenta W. Dulfuſowi powrocił. Gdyby rzecz ſię miała inaczey czyliż W. Dulfus uczyniłby zadoſyć ułożeniu za poſzrednictwem J. W. Zamoyſkiego naſtąpionemu, czyliżby pozwolił wkontrakcie Arendownym dnia 24. Grudnia 1776. Ro. zawartym umieścić iż wſzyſtko a wſzyſtko między nim a W. De Brea zupełnie uſpokoione zoſtało. „ w „ ſłowach „ Oświadczaiąc iż wſzy- „ ſtko w intereſſie tym za czas prze- „ ſzły tak względem Komornego iako „ y Prowizyi przed obięciem w Poſſeſ- „ ſyą Domu ieſt zaſpokoione, „ Wſzakże wtym czaſie gdy W. De Brea rewerſu na okazanie w 6. Mieſiącach kwitu od W. J. X. niegdy Lodrona z wypłaconey ſummy 400. czer. zło. wymagał, wſzakże w tym czaſie W. Dulfus podobnego Rewerſu na oddanie Dokumentow oryginalnych, domagałby ſię gdyby mu powrocone niebyły.

Prawda ta świadectwem wezwanego od W. Dulfuſa Patrona, do ułożenia kwitu Urzędowego popartą być może. Kwit ten bowiem w oſnowie ſwoiey wſzczegulności rzeczone Dokumenta wzmiankuie, abyłyżby tam wyrażone, gdyby niebyły wręku W. Dulfuſa, wſzyſtkie zatym okoliczności dopiero przywiedzione okazuią iak płonne ieſt żądanie W. Dulfuſa, a ktorego niebyłby nigdy ukſztalcił, gdyby o zapłacenie ſumm W. De Brea winnych zapozwanym niezoſtał.

Ależ ieżeli iedney ſtrony W. Baron De Brea iuż ſprzyiaiący ſłuſzności Sprawy ſwey o komorne zaległey, Sąd Marſzałkowſki Koronny zobaczył. Jeżeli ſię od Sądu J. O. Kommiſſyi Skarbu Koronnego rowney ſprawiedliwości ſpodziewać może, z drugiey ſtrony zważaiąc ſłuſzność Funduſzu, na iakim

Le B. De Brea eſt déjà prévenu que Mr le B. Dulfus forcé à convenir, comme il en a convenu partout, même au Maréchalat, qu'il doit les duc 5000: & les intérêts, ſe retranche à dire que le B. De Brea doit lui remettre les Titres qu'il avoit conſenti au Défunt Comte De Lodron, n'en ayant pas reçu de Légitimes pour ses ſûretés.

Cette fauſſe ſuppoſition eſt réellement révoltante; car le 24. Décembre 1776. tous les Titres originaux lui furent remis, même le plein pouvoir des héritiers du Défunt Comte De Lodron, en vertu duquel le B. De Brea donna à Mr. le B. Dulfus la quittance finale & générale de tout (*ſub Nro. 9*) portant la Clauſe que tous les Titres des objets & libelles lui avoient été rendus.

S'il en avoit été autrement, Mr. le B. Dulfus n'auroit pas rempli l'accord fait par la médiation de Mr. le Comte Zamoyſki, il n'auroit pas non plus conſenti à la clauſe du Bail du 24. Décembre; Elle eſt conçue en ces Termes, *déclarant en outre avoir tout réglé pour le paſſé au ſujet des loyers de la Maiſon, comme auſſi au ſujet des intérêts avant la priſe de Poſſeſſion* tout au moins Mr. le B. Dulfus auroit eu la précaution d'un *aval* de rapporter les Titres, comme l'a pris le B. De Brea au ſujet des duc 400. que Mr. le B. Dulfus diſoit avoir payé.

Mais on n'a qu'à interpeller Mr. Nowaczyński lui même, Avocat de Mr. le B. Dulfus, qui reçut tous les titres, & qui minuta la quittance qui en faiſoit mention.

Cette quittance, (*ſub Nro. 10.*) en commençant par déſigner le plein pouvoir des héritiers du Défunt Comte De Lodron, détaille les autres Titres; ils avoient donc été rendus, ſans quoi Mr. Nowaczyński n'auroit pu en faire mention dans la minute qu'il en fit, & qu'il porta lui même au Grod accompa-

pretenſye iego ſą zabeśpieczone, lęka ſię iżby ſprawiedliwe Sądu J. O. Kommiſſyi wyroki bezſkutecznemi dla niego nieſtały ſię. Tym końcem y w Terminie W. Dulfuſowi wydanym, y w tym piſmie wykładu ſprawy tę ieſzcze zanoſi prożbę, aby za Dekretem J.O. Kommiſſyi Skarbu Koronnego funduſz zaſpokoienia go z Dobr W. Dulfuſa powiękſzonym zoſtał. Mięſzkania bowiem Domu W. Dulfuſa Tradycyą J. O. Xcia Jmci Jabłonowſkiego zaięte w ſummie 5000. czer. zło. nie czynią tyle iżby Procent od tey Summy w kwocie 350 czer. zł. przypadaiący był zapłaconym. Akt Tradycyi w Roku 1775. a czaſie Seymu ſporządzoney nie okaz uie Intraty iak 342. czer. zło, pierwſze piętro tey Kamienicy prożne y dla zbytniey obſzerności trudne do naięcia, partikularnym Ludziom, pomnieyſza y tę wzyż wyrażoną Intratę ktora nadto coraz ſzczupleyſzą będzie z powodu powſzechnego w Warſzawie dochodow komornianych upadku. Jeżeli W. Baron De Brea w Roku zaraz 1776. powiękſzenia funduſzu z Dobr dłużnika ſwego niedomagał ſię, to nie z inney przyczyny, iak iż ten da wſzy W. De Brea Plenipotencyą do odebrania długu od J. W. Woiewody Bełſkiego upewniał go nayuroczyściey, iż mu całkowitą ſummę w Ro: 1777. zapłaci. Lecz miaſto uiſzczenia ſię w ſwym przyrzeczeniu powiękſzył dług ſwoy W. Dulfus, a to niepłacąc, ani procentu od ſummy 5000 czer. zło. ani komornego w kocie 250. czer. zło. na Rok. O ktore zapozwany do Sądow Marſzałkowſkich Koronnych znowu do zapłacenia kwoty 1039. czer. zło. do dnia S. Jana w Ro: ninieyſzym 1783. winney obowiązanym zoſtał (*Nro. 13.*) coż potym gdy W. Dulfus zoſtawiwſzy Dobra ſwe nieruchome bądź rzetelnemi bądź wątpliwemi Tradycyami, śmieie ſię z ſtarań y powodztwa W. De Brea bez względu na wyroki Trybunałow. Sądowych, mniemaiąc iż według Prawa Dobra iego nieruchome, na zaſpokoienie wierzycielow ſprzedanemi być niemogą. Mniemanie to ieſt czcze, ieſt płonne, y do ſzczegulnych przypadkow powſzechnie ſtoſowanych być nie mogące inaczey myśleć niemożna, chyba utrzy-

gné du B. De Brea, pour être tranſcrite dans les Regiſtres ſur les quels le B. De Brea mit ſa ſignature en blanc.

Ces faits ſont conſtants, ils ne peuvent être contredits, & les vétilles de Mr. le B. Dulfus n'ayant point de baſe, tandis que les demandes du B. De Brea en ont de très ſolides, celui-cy eſt fondé à ſe flatter d'une prompte Juſtice.

Le B. De Brea demande une augmentation de ſûreté, & cette demande eſt plus que fondée, puiſque celles qu'il a par la Tradition de la Maiſon faite au Prince Jabłonowſki pour la ſomme de duc 5000. bien loin d'être ſuffiſantes n'en aſſure pas même les intérêts, qui ſe montent annuellement à duc. 350 tandis que, par l'acte de Tradition du 10. May 1775. il eſt conſtaté que les loyers de la dite Maiſon ne ſe montoient pour lors qu'à duc. 342. que le premier Etage de la dite Maiſon à été ſouvent vuide, comme il l'eſt encore actuellement, & que du depuis, les loyers des Maiſons en général, ont diminués.

Si le B. De Brea ne fit point cette demande en 1776. qu'il régla tout avec Mr. le B. Dulfus, c'eſt que celui-cy l'aſſuroit qu'il ſeroit entièrement payé dans le courant de 1777, & qu'il ſe trouvoit muni de ſon plein pouvoir pour toucher ce qu'il prétendoit du Palatin de Bełſk.

Mais bien loin d'avoir vû réaliſer ce payement, ſa créance à augmenté par l'inexactitude de Mr. le B. Dulfus non ſeulement à payer les intérêts de la dite ſomme de duc 5000. conformement à la ſentence de la Commiſſion du Tréſor, mais même les loyers de la maiſon, dont Mr. le B. Dulfus a toujours joui par pure complaiſance du B. De Brea, pour duc- 250. annuels; pour leſquels loyers, le B. De Brea s'eſt vu forcé à l'actionnner au Marechalat, ou il a été condamné pour ceux échus jusqu'à la St. Jean 1783. à duc. 1039.

Mr. le B. Dulfus, qui a mis à couvert tous ſes immeubles, par des Tradition vrayes ou ſimulées, rit des pourſuites du B. De Brea, & ſe moque, pour ainſi dire, des ſentences des Tribunaux, en diſant que, ſuivant les Loix on ne peut pas lui faire vendre ſes immeubles.

muiąc bytność Praw takich, ktoreby y ſprawiedliwości ſzkodziły, y ktorych iſtocie naturalna ſłuſzność przeczyćby muſiała zawſze.

Ze dla zachowania Dobr w Familiach, kredytor marnotrawny rozproſzyciela lub niebacznego rządcy ſwoiey własności niemoże podług Prawa w przedarzy Dobr dłużnika ſzukać zaſpokoienia ſwego, lecz ſzczegolnie dochodami Dobr tych dług ſwoy do zupełności wybierać, Prawo to dla pobudek z ktorych powodu poſtanowione, godne ieſt poſzanowania; Prawo to nie ieſt dla kredytora ſzkodliwe, chyba z powodu powolnego wybierania ſummy mu winney; Lecz o czekiwanie zapłaty długu niepowinno być wieczne, y Prawo zapewne zaradzaiąc niepłatności dłużnika muſiało koniecznie oczekiwaniu kredytora założyć przyzwoite granice.

Jeżeli zatym mniey ieſt nierownie Praw niż przypadkow Sądu potrzebuiących, *cum plures ſint caſus quam leges*, ieżeli w prawie niemaſz Reguły tak powſzechney, ktoraby pewnym wyłączeniom niepodlegała, zaſtanowić ſię należy czy przypadek Sprawy W. De Brea uważony bądź podług ſłuſzności, y ſpraſprawiedliwości, bądź podług powſzechnego Prawa Natury lub cywilnego nie ieſt wyłączony od Reguły powſzechney, a ktoraby im była przeciwną.

Rzecz niewątpliwa że dług W. De Brea nie ieſt doſtatecznie zabeſpieczonym na Domu W. Dulfuſa, nawet względem procentu od 5000. czer. zło. iże choćby Potomſtwo iego do dnia oſtatecznego Sądu trwać miało, tedyby groſza iednego nie odebrało na kapitał, ktory ſię y wzmaga iuż znacznie, y powiększa codziennie tak z powodu wybiegow iako y nierzetelności W. Dulfuſa. Rzecz niewątpliwa powtore że inne Dobra ſtoiące W. Dulfuuſa ſą Tradycyami innych kredytorow zaięte, iakżeby więc można Prawo niemożności przedania Domu iego na zaſpokoienie długu, z temi okolicznościami pogodzić? niebyłożby to wielką łaſką W. Dulfuſowi wyświadczyć niepodnoſząc konkurſu długu, przeſtać na przedaży Domu, będącego zaſtawem W. De Brea zoſtawiwſzy innych kredytorow przy ſpokoy-

Mais cette aſſertion eſt trop vague, trop générale, en ſuppoſant des Loix qui bleſſeroient la juſtice & répugneroient à la Nature.

Que pour conſerver les biens dans les familles, pour punir un Prodigue, un Diſſipateur, un mauvais Econome, il ait été ſtatué qu'un Créancier légitime, pourroit ſe ſaiſir de ſes biens pour en jouir juſqu'à l'extinction de ſa créance; il faut reſpecter les motifs d'une telle Loy, qui ne préjudicie au créancier que par l'attente progreſſive de ſon payement; mais cette attente ne doit pas être éternelle; il eſt impoſſible que la Loy la préſcrive, & naturellement elle y aura fixé des bornes.

Il y a plus de cas que de Lois, *plures caſus, quam leges*, & toute regle générale admet quelque exception: il eſt donc à décider, ſi le cas actuel du B. De Brea vis-à-vis Mr. le B. Dulfus, ſoit par principe de juſtice & d'équité, ſoit par principe de Droit univerſel, de Droit de Nature, de Droit d'humanité, n'eſt point excepté d'une regle générale qui y répugneroit.

Il eſt prouvé que la créance du B. De Brea n'eſt pas ſuffiſamment aſſurée ſur la Maiſon, dont il s'agit, pas même pour les intérêts; & que ſa Poſterité (durat-elle juſqu'au jour du Jugement univerſel) ne toucheroit jamais un ſol ſur le capital, lequel a augmenté & augmente journellement par les chicanes par l'inexactitude de Mr. le B. Dulfus.

S'il étoit prouvé, comme il le ſera pleinement, que les autres biens fonds ou immeubles de Mr. le B. Dulfus, ſoit légitimement, ſoit autrement, ſont en Tradition à d'autres Créanciers, comment pouroit on appliquer à un pareil cas la Loi que Mr. le B. Dulfus ſuppoſe?

Ne ſeroit ce pas lui rendre un grand ſervice, que de ne pas convoquer un Concours des Créanciers; & ſe borner à la Vente de la Maiſon, qui fait le ga-

ge

koynym dzierżeniu tych Poſſeſſyi ktore w ſummach ſobie winnych zatradowane trzymaią.

Do tych uwag ktore W. Baron De Brea ſprawiedliwym Sędziom przełożył, a ktorych zdanie w braku Prawa piſanego ieſt prawem zawſze, nic przydać niechce, światła ieſt rozumu ich bezſtronność ich doświadczenie ich ſława zapewniaią go, że y powyżſze żądania, za ſprawiedliwe uznanemi y powiększenie funduſzu zaſpokoienia długu przez W. Dulfuſa winnego obmyślone zoſtaie.

ge du B. De Brea, ſans troubler les autres Créanciers ſus les gages qu'ils peuvent avoir.

Mr. le B. Dulfus ne mépriſe t'il pas l'eſprit de toutes les loix, & les Rigueurs de la Juſtice, en voulant rendre invulnérables *per fas*, *aut nefas* ſes biens fonds au détriment d'un Créancier, étranger, qu'il vexe; & dont il abuſe, depuis ſi longtems, des procédés les plus honêtes?

En invoquant la Juſtice de ſes Juges, ſeuls interprêtes des Loix, le B. De Brea s'interdit toute réflexion ultérieure, puiſque leurs lumières, leur intégrité le raſſurent, ſur le Jugement qu'il en eſpère.

PIECES RELATE'ES DANS LE ME'MOIRE.

No. 1. Décret de la Commiſſion du Tréſor du 10. Novembre 1773.
2. Manifeſte du 23. Juin 1774.
3. Acte de Tradition du 10. May 1775.
4. Note de la convention faite le 20. Décembre 1776. par la médiation de Mr. le Comte Zamoyſki, ſignée par Mr. le B. Dulfus & le B. De Brea.
5. Ceſſion du Prince Jabłonowſki du 16. Novembre 1776.
6. Déclaration du 24. Decembre 1776. de Mr. le B. Dulfus de rapporter dans 6. mois la preuve du payement des duc. 400, y mentionnés, ou de les rembourſer.
7. Autre Déclaration du même jour pour la bonification de la moitié des intérêts qu'on retireroit de Mr. le Palatin De Bełſk.
8. Bail de la Maiſon du 24. Décembre 1776. pour un an.
9. Quittance finale du B. De Brea du 23. Décembre 1776.
10. La même quittance paſſée au Grod minutée par Mr. Nowaczyńſki avocat de Mr. Dulfus.
11. Decret du 24. Avril 1782. qui conſtate l'aveu fait par Mr. le B. Dulfus de devoir le Capital de duc. 5000. & les intérêts.
12. Décret du Grand Maréchal du 14. Février 1783.
13. Idem du 1. Avril ſuivant.
14. Compte formé le 16. Novembre 1776. par Mr. le B. Dulfus, & ſigné par lui, des intérêts dûs par Mr. le Palatin De Bełſk.
15. Déclaration, ou Revers du B. De Brea du 23. Décembre 1776. donnée à Mr. Dulfus au ſujet de ſa procuration.
16. Lettre du fils de Mr. Dulfus du 12. Novembre 1777.
17. Extrait autentique de Lettre de Mr. Dulfus à ſon fils du 22. Octobre 1777.
18. Lettre du B. Dulfus au B. De Brea du 15. Fevrier 1781.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0027780

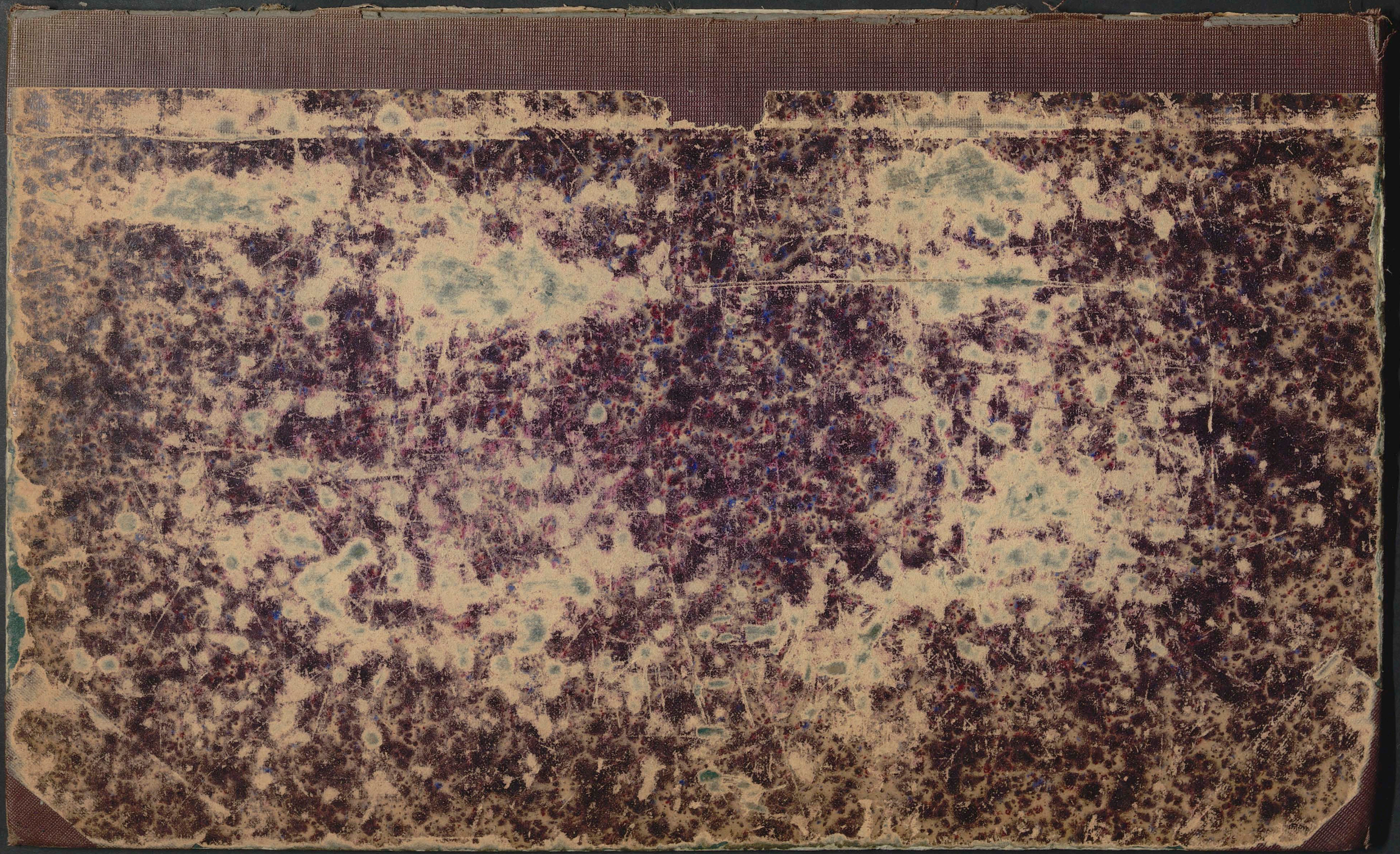

Procesa
według dawnego
prawa polskiego
i
Plakaty.

~~VIII.~~
IX